

letnih doneskov! — Da si prihrani nekoliko stroškov, izdalo je letos društvo vseh osem iger v enem zvezku, a društvo proda je tudi posamezne igre. Čitalnicam in narodnim društvom sploh priporočamo, da si od vsake igre omislijo celo garnituro, t. j. toliko knjižic, kolikor jih je igralcem treba o provajanju. Če tiskane igre učim se igralcem mnogo bolj ustrezajo, nego samo izpisane naloge, vrhu tega so pa še cenejše. Kdor od društva vsaj za 4 gld. knjig za jedenkrat naroči, popusti mu društvo 20% navadne cene, ki je naznačena na zavitkih vsacega zvezka.

*Nove šolske knjige.* Ne prof. Lavtar (kakor smo zadnjič poročali), ampak prof. Andrej Senekovič piše fiziko ali prirodoslovje za nižje gimnazije in realke. Knjiga bode v rokopisu v kratkem dovršena. V terminologiskem delu se bode popolnem ujemala s prof. Celestinovo aritmetiko. — Naučno ministerstvo je odobrilo rokopis šolske knjige „Domoznanstvo“, katero je o avstrijskem Primorju spisal prof. Simon Rutar. Knjiga je namenjena učiteljskemu v Gorici in Kopru.

„*Politik*“ objavila je v 53. listu t. l. članek „Ein neuer slovenischer Dichter“, v katerem g. Fr. Selak jako pohvalno govori o našem pesniku X—u.

*Rihar ali Richter?* Ocenjaje gospoda Julija pl. Kleinmayra „Zgodovino slovenskega slovstva“ v „Ljubljanskem Zvonu“ lanskega leta govorim na 771. strani „v Zgodovini slovenskega slovstva“ na 72. str. mej presojevalci Japljevega in Kumerdejevega sv. pisma čitamo tudi J. Riharja. Ali ta župnik se je imenoval Josip Richter, a ne Rihar itd.“ — To je treba razreči; kajti na oménjenega sv. pisma III. delu (pars tertia), v katerem so bukve obeh kronik in drugo, (Labaci, typis Theres. Eger, viduae 1801.), nahajamo dva prelagatelja tega svetopisemskega kósa, imenovana takó: „per Josephum Richer, Parochum ad S. Petri in Commenda, et Modestum Schrey, Cap. Loc. ad S. Jacobi penes Savum“. Na tega sv. pisma ónem delu, v katerem so Mali Proroki (Labaci 1800.), zopet čitamo: „per Josephum Schkriner, c. r. Par. ad Annunc. B. V. Lab., et Josephum Richer, Par. ad S. Petri in Commenda“. Potem rečenega sv. pisma I. del (evangelisti), drugič natisnen (editio secunda) v Ljubljani 1800. l., (v Japljevem predgovoru) našega pisatelja zóve: „D. Josephus Richer, Carniolus Pillichgracensis.“ — Richterja nikder ni najti, in zatorej tudi Miklošičevo „Slovensko berilo za 8. gimn. razred“ prav uči, kà tega duhovnika imenuje Riharja, o katerem jaz ne vém, kdaj se je porodil, kdaj li umrl. Izmej starih imenikov naše duhovščine (catalogus cleri) licejska knjižnica Ljubljanska hrani jednega s 1797. l. Iz njega vidimo, da je Richer Josephus to léto v Ljubljani kaplanóval pri sv. Jakobu ter z njim vred poleg družih i Valentin Vodnik (Vodnig Marcell. Valent. Franc. Benef. Demscher.) Duhovniški imeniki te dóbe še ne pripovedujejo, katerega léta se je kdo porodil. Neokretna pisava Richer je kriva, da se je Čop zmotil in zapisal Richter, namesto Rihar, česar potlej ni zapazil niti sam Kopitar, skozi katerega roke je 1831. l. šel Čopov rokopis o slovenski književnosti v Novi Sad k Šafařiku. (J. Jireček na IV. str. svojega predgovora k Šafařikovi knjigi „Geschichte der südslawischen Literatur“, I., Prag 1864.) Takó je prišlo, da to Šafařikovo delo na 35., 109. in 192. str. imenuje našega pisatelja vedno Jožefa (Jos.) Richterja. Mislil sem tudi jaz, da je učenemu Čopu, tedánjemu bibliotekarju Ljubljanske knjižnice, iz katere je največ prepisal, kar je dobil Šafařik od njega, in Riharjevemu vrstniku, Slovénu Kopitarju, velicemu slavistu, ter za njima i Šafařiku trdno verjeti; a